

Plotny u Malešova

Okolí Kutné Hory je malý lezecký ráj. Přímo ve městě se leze v Yosemite, pásu pískovcových skal u říčky Vrchlice. Po okolní krajině jsou tu a tam rozházené okrajové skalky i samostatné věžičky. Nejlepší lezení poskytuje údolí Vrchlice pod Malešovem. Skálám v údolí Vrchlice nedaleko Kutné hory se říká také skály u Malešova. Nabízejí většinou dobře odjištěné plotny a spárky na stěnách vysokých až třicet metrů.

Doprava

Vlakem do Kutné Hory a pěšky 5 km proti proudu Vrchlice. Vlakem z Kutné Hory do Malešova a pěšky 3 km po proudu Vrchlice. Autem do Malešova, anebo rovnou pod skály. Příjezd je oficiálně povolen jen pro chataře. Pozn z diskuzí na netu: Ti kteří si rádi zajeli autem až pod skálu u Malešova na Kutnohorskou chci varovat. Sice je tam zákaz vjezdu a pod zákazem vjezdu je že „neplatí pro chataře“. Tak tam jezdí jak chataři tak i lezci. A protože jsme v oblíbených místních chatářů, tak nadšeně volají chlupatý jestli někdo nejede až ke skále. Takže průkazy chatářů sebou. Normálně by se mělo parkovat nahoře na rozcestí. Předtím zákazem, křižovatka k rybníku (hospodě). Bohužel tam prý často někdo vykrádá auta.

Auto odstavíme na návsi v Malešově. Vydáme se po červené značce přes pole. Na Písečném vrchu se vyplatí na pár stovek metrů značku opustit a pokračovat dál po lesní svážnici k přehradě Vrchlice. Mineme při tom staré doly na Písečném vrchu. Jsou sice zakryté mřížemi a okolo je postavený plot, ale přesto jsou často navštěvovány amatérskými jeskyňáři a průzkumníky.

Přehradní stěna

Hned pod betonovou hrází přehrady Vrchlice se dají uskutečnit dobrodružné výstupy v Přehradní stěně a několika menších skalkách na levém i pravém břehu říčky. Na zdejší lezení budete potřebovat vlastní jistící materiál, mohou se hodit i dvojité lana.

Hlavní stěna

Po koruně přehrady je zakázáno přecházet, a proto se vrátíme na červenou značku a po ní sejdem k Hlavní stěně. Poskytuje nejlepší lezení zdejší oblasti.

Okrajové skály jsou vysoké až třicet metrů, výborně odjištěné borháky a nahoře opatřeny slaňovacími skobami. Většina cest vede v ukloněných plotnách. Hned vedle stojí polověž Panák a o kousek dále nízká, ale převislá První stěna.

Skála se téměř vůbec neláme. Obtížnost se pohybuje od dvojky do osmičky, a proto si tu zaleze úplně každý. Stačí lano, přilba, lezečky, jistící brzda a pár expresek. Sem se dá přijet od Malešova po silnici. Auto zaparkujete u ohniště pár metrů od skály.

Kam dál? Stále po červené značce mineme Velký rybník, jeho skalnatou hráz obejdeme zleva, a ocitneme se u vyhořelého mlýna.

Šimákovská stěna

Ještě před tím projdeme pod impozantní polověž Šimákovská stěna. Poskytuje kolmé a dobře odjištěné lezení.

Stěna pod střelnici

O kus dál, v místech kde odbočuje doleva náhon ke Spálenému mlýnu, uvidíme v přítmí stromů okrajovou Stěnu pod střelnici s mohutnými převisy vysoko nad vodou. Leze se přes ně stále po skobách. Většina lezců, kteří sem zabloudí, jsou schopni je přelézt jen technicky. Volné přelety ovšem už mají všechny zdejší výstupy.

Dänemarská stěna

Mineme první obydlí mlýn, přejdeme po mostku Vrchlici a uvidíme druhý mlýn Dänemark, neboli Těšitelův. Mezi oběma mlýny se nad Vrchlicí po levé ruce zdvihá mohutné zarostlé souskalí Dänemarské stěny. Lezení je zde horského charakteru včetně čtyřicetimetrové výšky. Je tedy nutno budovat štandy na vlastním materiálu.

Přímo nad Dänemarkem se vzpíná poslední pilířek, kde si mohou vyzkoušet lezení i začátečníci na krátkých cestách obtížnosti 2 až 3.

Stěny Vrbového mlýna

U Dänemarku začíná silnička, která nás dovede ke třetímu Vrbovému mlýnu, který sloužil jako továrnička a dnes jsou z něho sklady. Nad silničkou po levé straně uvidíme krátkou frontu kolmých okrajových Stěn Vrbového mlýna. Jištění je tu skoro jako na pískovci. Solidní a spolehlivé nýty a borháky jsou poměrně daleko od sebe.

Pokud se nechceme do Malešova vracet stejnou cestou zpět, můžeme to vzít po silničce přes Žižkov a Poličany. V Žižkově je také možné nasednou na vlak (zastávka Kutná Hora předměstí) a nechat se pár kilometrů odvézt k autu.

Doporučené vybavení

Do některých skal stačí jen základní lezecká výbava pro sportovní skalkaření. Jinde se hodí veškeré vybavení pro vlastní jištění. V každém případě je vhodná přilba, lékárnička a mobil.

napisal: Kuba Turek, 31.7.2006

<http://www.horydoly.cz/vypsat.php?id=5941>

SKÁLY U KUTNÉ HORY A MALEŠOVA

Skalní terény u Kutné Hory a Malešova se nacházející po obou březích říčky Vrchlice v úseku od Vrchlické údolní nádrže až po Kutnou Horu-Žižkov. Tato oblast je horolezecky nejzajímavější. Další skupina nepískovcových skal je v údolí Vrchlice pod zříceninou hradu Šion u Chlístovic a při potoku Bylanka na JZ okraji Kutné Hory. V oblasti jsou však rovněž menší skály pískovcové. Přístup:

a) z Kutné Hory (trať 230) vedou do Malešova dvě turistické cesty. Červeně značená vede přímo údolím Vrchlice kolem skal, modrá přes Bylany rovněž kolem tamních skalních útvarů (červená 5 km, modrá 5,5 km). Z Malešova (železniční trať Kutná Hora—Zruč nad Sázavou, 235) po modré značce asi 4,5 km na Šion. Autobusem ČSAD z Kutné Hory do Poličan, Malešova a Chlístovic.

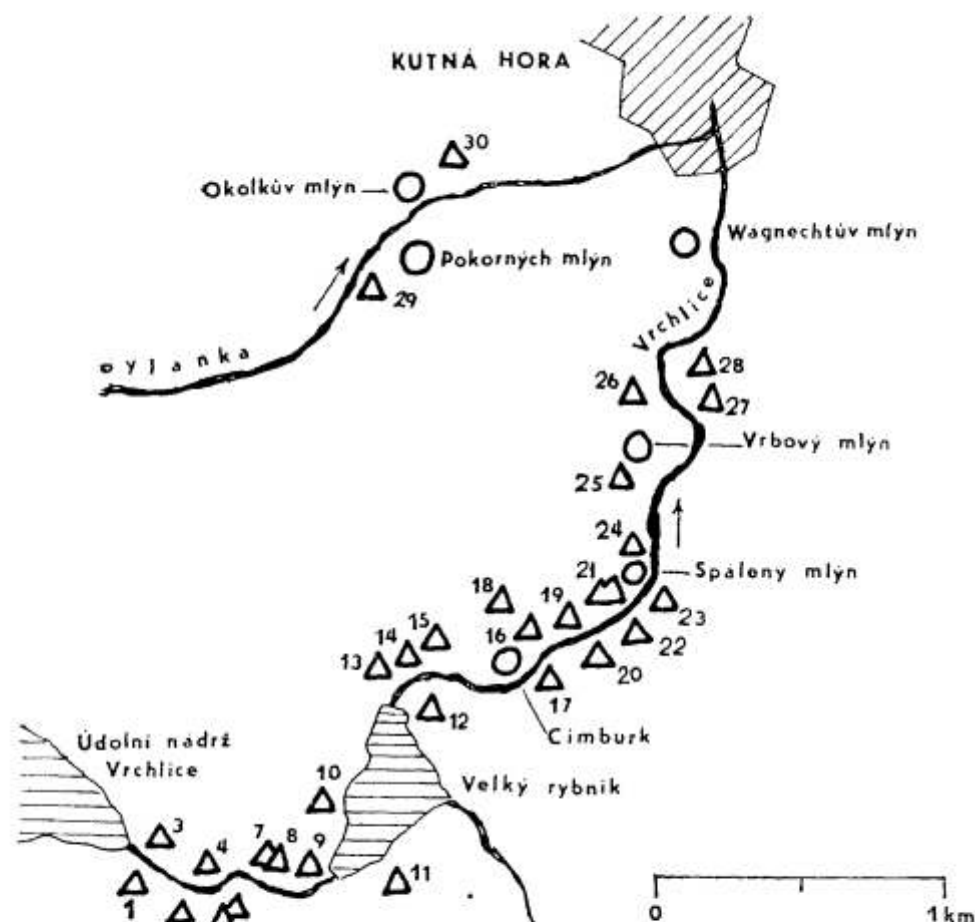
b) vlastním dopravním prostředkem: z Kutné Hory podél Vrchlice až ke Spálenému mlýnu, dále pěšky. Z Malešova po polní cestě k Velkému rybníku, sem rovněž z Kutné Hory přes Přitoky a Bylany.

Geologicky jsou skály u Kutné Hory a Malešova výchozem hornin kutnohorského krystalika, obnažených erozivní činností říčky Vrchlice. Jde o pestrou paletu hornin (dvouslídé ortoruly, svory, svorové ruly, dvouslídé pararuly, biolitické

ruly, migmatity). Skály jsou místy lámavé, bohatě členěné, což poskytuje velké množství výstupových možností. Místní pískovce jsou tvořeny cenomanským vápnitým pískovcem s nevýraznou členitostí a vápnitý tmel způsobuje „klouzání“ chytů. V oblasti je řada pozůstatků středověkého dolování.

Výstupové cesty jsou ve většině případů jistitelné výjimitelnými, skálu nepoškozujícími pomůckami. Těžší cesty jsou zajištěny fixními skobami a kruhy. Autoři starších výstupů nejsou známi, nové cesty vyšších stupňů klasifikace prostoupili v l. 1977—1984 P. Blahout, J. Fürst, P. Hovorka, M. Hušpauer, S. Hušpauer, P. Kotůček, J. Kučera, P. Novák, E. Ošmera, M. Pletánek, M. Panuška, V. Pospíšil, V. Tomiško, L. Rezler a V. Vodička. V oblasti byly nejhezčí cesty sice už přeženy, ale stále ještě zbývá řada možností prvovýstupů.

Ubytování je možné v Kutné Hoře, táboření výhradně v autokempinku Malešov na břehu Velkého rybníka, kde lze obdržet i občerstvení. Nejbližší zdravotnické zařízení je v Kutné Hoře.

1. Přehradní stěna (v popisu A)	4. Rohová stěna (D)
2. Na rudě (B)	5. Řešetská stěna (E)
3. Jizerská stěna (C)	6. Malý Matterhorn (F)
7. Bivaková (G)	19. Stěna nad dolní Cimburskou tůň (R)
8. Sestupové stěny (H)	20. Stěna pod střelnicí (S)
9. Hlavní stěna (CH)	21. U Spáleného mlýna (T)
10. Jezerní stěna (I)	22. Zarostlá (U)
11. Samotář (J)	23. Lesní skalka (V)
12. U stavidla (K)	24. Dánemarská stěna (X)
13. Šimákovská stěna (L)	25. Osamělá (Y)
14. Stěna u kaštanu (M)	26. Stěna Vrbového mlýna (Z)
15. Stěna nad horní Cimburskou tůň (N)	27. Lomová skalka (AA)
16. Cimburská stěna (O)	28. Lom (BB)
17. Pod jezem (P)	29.—30. Ostatní terény
18. Na střelnici (Q)	

A. Přehradní stěna

Stěna se skládá ze dvou menších stěn schovaných v lese a výrazné 15m skály nad potokem.

1. *Žlábek.* Krátkým žlábkem při l. okraji boční stěny na vrchol. — I.

2. *Habr.* Stěnou pod převis. Vl. podél spárky přes převis na vrchol. — III.

3. *Koutek.* Stěnou pod převis a vpr. podél trhliny na vrchol. — II.

4. *Hrana.* Pr. hranou stěny po stupních na vrchol. — I.

5. *Přes převis.* Nástup vpr. od předcházející cesty. Přes stropový převis do stěny a tou snadno na vrchol. — III+.

6. *Hranka.* Menší l. hranou výše položené údolní stěny. — II.

7. *Kopačky.* Nepříznivě vrstvenou stěnou 2 m vpr. od hrany přes polici na vrchol. — IV+.

8. *Hlavalam.* Vl. od mělkého kouta stěnou výše přev. na vrchol. — V.

9. *Mokrý kout.* Mělkým koutem, výše vpr. stěnou na vrchol. — III—.

10. *Žlab.* Žlabem mezi oběma údolními stěnami na vrchol. — I.

11. *Plotnová.* Po výrazné šikmé plotně ze žlabu na hranu. Stěnou nebo přímo po hraně na vrchol. — II.

12. *Clan.* Stěnou pod silně přev. hranu, tou na plošinu a cestou č. 11 na vrchol. — III.

* 13. *Malešovské sokolíky.* Stěnou pod krátkou spáru. Dol. sokolíky na polici a stěnou přímo na vrchol. — V—.

14. *Údolní cesta.* Po stupních ke krátké spáře, tou na plošinu a úzkým komínem na vrcholový blok. — II.

15. *Superstěnka.* Z plošiny stěnou mezi komínem a hranou přes převis na vrchol. — V.

16. *Iluzorní koutek.* Koutem v pr. hraně údolního vrcholového bloku na vrchol. — II.

17. *Kvak.* Z plošiny středem pr. boční stěny vrcholového bloku na vrchol. — II.

18. *Spirálová.* Libovolně na plošinu. Travers vl. na plošinku na hraně cesty č. 11. Travers spárou pod převisem do l. boční stěny bloku, zde přes převis a na vrchol. — III—.

B. Na rudě

Dvě skalky schované v lese asi 100 m po proudu pod Přehradní stěnkou. Horní měří asi 5 m, dolní tvoří výrazný skalní blok oddělený od okraje spárou. Výška asi 7 m.

1. *Schody.* Po stupních při l. hraně nebo hranou na vrchol. — I.

2. *Hladák.* Středem stěny na vrchol. — III+.

3. *Hrana.* Pravou tupou hranou na vrchol. — III.

4. *Minipřevis.* Středem l. převislé boční stěny dolní skály. — III.

5. *Vysočina.* Středem údolní stěny nebo též l. či pr. hranou na vrchol. — III—.

6. *Vzpomínka na Škrovád.* Úzkou spárkou v pr. boční stěně pod převis. Vl. přes převis do stěny, tou téměř ke hraně, vzhůru do vodorovné spáry, 1,5 m vodorovně travers dopr. a stěnou podél sokolíků na vrchol. — V+.

7. *Vzývání sokola.* Koutovou přev. spárou na vrchol. — IV+.

8. *Kokotina.* Jemnou stěnou vpr. od spáry podél dvoutrhliny na vrchol. — V.

9. *Mechárna.* Hranou nebo boční stěnou na vrchol. — I.

C. Jizerská stěna

Asi 10 m vysoká stěna 50 m pod oplocením pod přehradou. Levá část je zarostlá a rozlámaná, pravá část je pevná.

1. *Ostružinová.* L. částí stěny na vrchol. — II.

2. *Lámačka.* Středem nejvýše ve svahu položené části stěny přes bílý výlom na vrchol. — II.

3. *Cesta přes strop.* Středem stropového převisu a stěnou po stupních již snáze na vrchol. — V—.

4. *Zelenáč.* Stěnou vpr. od převisu přímo na vrchol. — II.

5. *Hompálající sa otrasník.* Oblým sokolíkem v pr. části stěny na konec. Přes převis do vhloubení a z něho koutem mírně vl. nebo šikmým zářezem mírně dopr. na vrchol. — III.

6. *Struhadlo.* Od pr. okraje stěny v římsách šikmo dol. do vhloubení. Vl. za hranu a po stupních na vrchol. — II.

D. Rohová stěna

Asi 8 m vysoká stěna v ohybu cesty 100 m pod přehradou. L. část je nižší a začíná výše ve svahu. Pr. část je vyšší a má výrazný střešovitý převis v pravé části.

1. *Bokovka*. Středem l. boční stěny na vrchol. — II.
2. *Bříza*. L. hranou na vrchol. — II.
3. *Výtah*. V pr. části stěny přes převis na hranu. Nejprve po hraně, výše stěnou na vrchol. — III+.
4. *Koutová*. Krátkým koutem při l. okraji dolní části stěny na lávku a vpr. na vrchol. — I.
5. *Věčko*. Stěnou přímo do věčka, mezi dvěma převísky na vrchol. — II.
6. *Zelená*. Vpr. od předcházející cesty přímo na vrchol. — II.
7. *Tuti fruti*. Od l. okraje stěny travers šikmo vpr. vzhůru až k pr. okraji stěny a na vrchol. — I.
8. *Kamenolom*. Výrazným zářezem přes převis a stěnou přímo nebo vpr. po lávce na vrchol. — III—.
- * 9. *Rogalo*. Hladkou stěnou při pr. okraji stěny pod převis. Přes něj přímo na vrchol. — V (dříve A2).
10. *Vejškrabek*. Při l. okraji vzhůru pod střed krátké boční stěny. Převísem vl. pod hranu a tou na vrchol. — III+.

E. Řešetská stěna

10 m vysoká stěna nad potokem proti posledním chatám.

1. *Kvik*. L. hranou bloku na plošinu a l. hranou výšvihem na vrchol. — I.
2. *Zářez*. L. nebo pr. zářezem na plošinu a středem vrcholového bloku stěnou, výše podél spárky na vrchol. — IV+.
3. *Bosonohá*. Nevýrazným koutem na plošinu a stěnou vpr. za hranou bloku na vrchol. — II.
4. *Převíslé kouty*. Přev. koutem od vody pod vrcholový převis. Pomocí sokolíku přes převis a vl. po vyčnívajícím bloku na vrchol. — IV+.
- * 5. *Ukradená*. Mělkým přev. vhloubením přes převis na vrchol. — V— (dříve III A1).

6. *Traversová*. Zpr. od vody stěnou šikmo dol. na vrchol. — II.
7. *Lavinová*. Od vody přes stupeň k zářezu a jím na vrchol. — II.
8. *Pádový faktor*. Přes stupeň pod převis. Přes ten na lavici, po ní asi metr vl. a pak šikmo vpr. na vrchol. — III.
9. *Okrajová*. Při pr. okraji stěny přes blok na vrchol. — I.

F. Malý Matterhorn

Trojúhelníková, 8 m vysoká stěna tvaru štítu, oddělená od Řešetské stěny širokým žlabem.

1. *Trempiřská*. Středem l. boční stěny na vrchol. — II.
2. *Dřevorubecká*. L. hranou na vrchol. — II.
3. *Sedm pytlů*. Z předskalí pod stěnou na římsu a stěnou pod přev. blok. Na něj (sem též po lávce od hrany zl.) a přímo na vrchol. — IV—.
- * 4. *Cesta zklamání*. Pravou částí stěny kolem břízky přímo na vrchol. — IV—.
- Varianta*. K břízce přímo hranou přes převis. — IV.
5. *Plotnová*. Pravou boční stěnou přes převis a po plotnách při hraně na vrchol. — II.

G. Bivaková

7 m vysoká stěna vysoko ve stráni nad studánkou asi 30 m za Hlavní stěnou.

1. *Okrajová*. Členitou stěnou při l. okraji stěny na vrchol. — I.
2. *Nic moc*. Z předskalí mělkým přev. žlábkem na vrchol. — III.
3. *Plecháč*. Hladkou přev. stěnou těsně vpr. od předskalí ke spárce. Jí a žlábkem nebo stěnou vpr. na vrchol. — V (dříve A2).
- * 4. *Tenkrát na západě*. Stěnou, výše podél mělké spáry přes převis a stěnou vpr. na vrchol. — V—.
5. *Stromová*. Podél stromu přes převis do kouta a jím na vrchol. — II.
6. *Špičák*. Stěnou pod přev. špici. Její pr. stranou přes převis na vrchol. — III.
7. *Pravá*. Při pr. okraji stěny přes převísky na vrchol. — II.

H. Sestupové stěny

Dvě pětimetrové stěny, pod kterými se sestupuje z Hlavní stěny.

1. *Tři metry v poklusu.* Středem l. boční stěny na hladkou vrcholovou plošinu — I.

2. *Trnitá.* V místě, kde je stěna nejvyšší, na vrchol. — II.

Varianta. Pr. boční stěnkou na plošinu a výšvihem na vrchol. — II.

3. *Plotýnka.* Středem l. boční stěny na vrchol. — I.

4. *Tupá hrana.* Ustupující tupou hranou na vrchol. — I.

5. *Střední.* Středem ustupující stěny pod převísek, vl. stěnou nebo vpr. zářezem na vrchol. — II.

6. *Chodák.* V pr. části stěny po římsách na vrchol. — I.

Varianta. Přev. pravou hranou na vrchol. — III.

Ch. Hlavní stěna

Nejhezčí stěna celé oblasti. Je vysoká přes 30 m a má výrazně plotnový charakter. Člení se na několik skalních útvarů: na vlastní Hlavní stěnu, Spojovací stěnu, položenou dále od cesty, která je vysoká asi 7 m, na Panáka, výraznou polověž s horním a dolním předskalím a na První, 5 m vysokou stěnu s dvěma výraznými převisy těsně u cesty.

VÝSTUPY V HLAVNÍ STĚNĚ

1. *Kmitací žlábek.* Po stupních při l. okraji stěny pod přev. Přes ten žlábkem a po trav. římsách na vrchol. — III.

2. *Střecha.* Po stupních pod přev. V jeho klenbě dol. na hranu a jí, výše pak stěnou na vrchol. — V—.

3. *Trochu do kopce.* Stěnou pod přev. V místě, kde je nejnižší, přes něj do plotny, tou a spárkou, výše stěnou na vrchol. — V.

Varianta. Přes přev. v místě, kde je klenba nejvyšší. — V.

4. *Poslední hrana.* Po stupních pod hranu. Sokolíkovitou trhlínou na plošinu a koutem na vrchol. — III.

Varianty:

a) Na plošinu stěnou vpr. od hrany. — II.

b) Na plošinu plotnou těsně vl. za hranou přes velký přev. — IV+.

5. *Prastará cesta.* Po stupních pod hranu a dále až do kouta. Travers vl. až na hranu. Vl. po římsce na trav. svah a na vrchol. — I.

6. *Fluktuantovo probuzení.* Libovolně do velkého kouta. 2 m vl. a přev. odštěpenými plotnami mírně vl. přes polici na vrchol. — IV.

7. *Převíslá.* Po stupních do kouta. Podél spáry, výše přev. stěnou na polici. Dol. na vrchol. — III.

Varianta. Z police přev. žlábkem na vrchol. — IV.

8. *Traversová.* Z velkého kouta hladkou černou stěnkou na polici pod přev. koutem. Traversem po lávkách až téměř k pr. okraji stěny a na vrchol. — III—.

* 9. *Šerif.* Stěnou na zarostlou plošinu. Z ní přímo stěnou přes lávku na polici pod přev. koutem v horní části stěny. Jím na vrchol. — V.

* 10. *Cesta plná rozporů.* Koutem na zarostlou plošinu a plotnou vzhůru na konec lávky. Na plotnu též stěnou zpr. Rozporem vzhůru k pr. okraji velké police, přes přev. na hranu s trhlínou a jí na vrchol. — IV+.

* 11. *Ústupky.* Nástup stěnou asi 3 m vpr. od kouta. Stěnou ke krátké spárce, jí na konec a stěnou mírně vpr. pod přev. Přes něj na lavici. Vpr. podél spárky na konec a stěnou dol. na vrchol. — IV.

Varianty:

a) Od začátku žebra Normálky (č. 13) travers vl. nad konec spárky. — IV.

b) Z lavice vzhůru do hladké plotny a travers vl. na vrchol. — IV+.

12. *Mechovka.* Normálkou (č. 13) pod výraznou plotnu. Přes ni mírně vpr. a na lavici cesty č. 11. Travers vl. až do kouta a jím přes přev. na vrchol. — III+.

13. *Normálka.* Stupňovitou stěnou k začátku výrazného žebra uprostřed stěny. Podél něho pod přev. Žlábkem kolem břízy na balkón. Stěnou přímo nebo po lávce vl. na vrchol. — II.

* 14. *Direttissima.* Podél šikmé spáry na konec. Vpr. do mělkého vhloubení a jím nejprve mírně vl., potom přímo pod

kolmý výšvih. Přes něj na balkón a Normálkou (č. 13) na vrchol. — IV+.

15. *Superdrettissima*. Od začátku šikmé spáry přímo do vhloubení. Přímou k vodorovné spáře a mělkým zářezem na římsu a stěnou na vrchol. — V.

16. *Vzdušná*. Zarostlým koutem, výše stěnou k vodorovnému zářezu. Metr vl. a kolmým výšvihem do výrazného vhloubení ve středu stěny. Vl. zářezem na balkón Normálky nebo vpr. do vhloubení a jím na vrchol. — III+.

Varianta. Z vhloubení přímo přes převis a stěnou na vrchol. — IV.

* 17. *Božská*. Z jeskyňky do mělké sokolíkové spáry a jí na plošinu. Z ní vl. středem hladké plotny do díry pod převisem (vpr. výrazné vhloubení). Přes převis podél trhliny, výše stěnou k místu, kde lze přetraversovat k pr. okraji plotny. Zpět do středu plotny a přímo na vrchol. — V—.

Varianta: Z velkého vhloubení přímo přes převis a podél horní ze dvou trhlín k pr. okraji plotny. Při hraně stěny na vrchol. — V.

18. *Viklan*. Členitou stěnou vl. od jeskyňky nebo zářezem zpr. na plošinku. Stěnou přímo do vhloubení. Vl. až do mělkého vhloubení a jím na vrchol. Z vhloubení lze též vytraversovat vpr. na velkou plošinu v pr. hraně stěny. — III.

19. *Lumpárna*. Jemnou stěnou vpr. od jeskyňky na šikmou polici. Středem pilíře na velkou plošinu a snadno na vrchol. — IV.

Varianta. Jemnou trhlínou a sokolíky těsně vpr. od jeskyňky na šikmou polici. — V.

20. *Cesta zapadajícího slunce*. Po hraně l. strany výrazného žlabu v pr. hraně stěny podél sokolíkové trhliny, výše po stupních na plošinu pod převisem. Dol. za hranu nebo též rozporem přímo a podél trhliny pod malý převis. Přímou, snáze vl. nebo obtížněji dlouhým překrokem dopr. na velkou plošinu. Rozlámanou stěnou podél sokolíka na vrchol. — III.

Velikonoční varianta. Z plošiny cesty č. 18 krátce vzhůru a vpr. po šikmé lávce na hranu. — III—.

21. *Březový žlab*. Výrazným žlabem na polici pod převisem. Přes něj dopr. a stěnou na velkou plošinu. Lehce na vrchol. — II.

Varianta. Cestou č. 18 na plošinu a vpr. podél spáry nebo překrokem a po stupních pod převis. Též po pr. straně žlabu až pod převis. Přes něj zářezem s břízkou na plošinu. Boční skloněnou stěnou 2 m od údolní hrany na vrchol. — II.

22. *Grizzlyho plotna*. Středem úzké boční plotny pod hranu převisu. Věčkem v jeho hraně a stěnou na plošinu. Lehce na vrchol. — III.

Varianta — *Cesta z nudy*. Hranou vrcholového hřebenu. — III (původně A1).

23. *Sluneční*. Libovolně pod převis v boční stěně. Dol. a poté přímo přes převis na plošinu — V (dříve A2).

24. *Klavír*. Bočním koutem, výše stěnou k začátku vodorovné římsy v hraně převisu. Ručkováním k údolní hraně a tou na plošinu. — III.

VÝSTUPY VE SPOJOVACÍ STĚNĚ

25. *Habrovka*. Koutem a stěnou na svah. — II.

26. *Špičák*. Zářezem nad balvanem a výše středem stěny na svah. — III.

27. *Sestupová*. Stěnou v místě, kde je nejšikmější. — I.

28. *Traversová*. Ručkováním ve vráse přes dvě následující cesty na polici. Z ní vl. stěnou na svah. Středem kolmého výšvihu vysoko ve svahu na vrchol. — III.

29. *Dostavník*. Hladkou stěnou do vhloubení. Podél spáry vl. na svah. — IV.

30. *Filipíns havajáns*. Od stromu jemnou stěnkou a spárkou na svah. — IV+.

31. *Opomenutá*. Po šikmé lavici a stěnou na koutovou plošinu. Stěnou 2 m vl. od komína na svah. — III.

PANÁK

1. *Komín*. Úzkým komínem oddělujícím věž od horního předskalí. — II.

2. *Letecká*. Nástup na plošině vl. od věže. Stěnou přes převis do spáry s břízkou a tou přes lavici na vrchol. — IV.

Varianty:

a) Komínem do úrovně břízy, travers ke spáře, vzhůru na lavici, po ní do údolní stěny a tou na vrchol. — II.

b) Z plošiny přes převis přímo podél trhliny a stěnou vl. od spáry na vrchol. — IV+.

3. *Archibaldova hrana.* Z vrcholu předskalí l. údolní hranou přímo na vrchol. — IV+.

4. *Údolní cesta.* Z předskalí středem údolní stěny podél jemné spárky a výše stěnou přes lavici na vrchol. — IV+.

5. *Standova spára.* Pr. hranou 2 m vzhůru a dopr. pod spáru. Jí na vrchol. — III—.

Varianta. Jemnou stěnou přímo ke spáře a stěnou těsně vpr. od hrany na polici a přes převis hranou na vrchol. — III.

VÝSTUPY V PŘEDSKALÍ

1. *Závrať.* Hranou nebo stěnou vpr. od komína podél trhlín na vrchol. — II.

2. *Převislá.* Vpr. od předcházející cesty přes převis na vrchol. — II.

3. *Zadák.* Středem boční, k hlavní stěně otočené stěny na vrchol. — II.

4. *Koutová.* Nástup na úpatí stěny vpr. od skupiny javorů. Stěnou do výlomu tvaru „V“ pod převis. Levou stěnou na plošinu a hranou na vrchol dolního předskalí. — II.

5. *Líska.* Prstovou spárkou na plošinku. Stěnkou vl. na plošinu a shodně s Koutovou na vrchol. — IV.

6. *Cesta koumesů.* Středem úzké hladké plotýnky na plošinku. Přímo přes převis vl. za hranu a tou na vrchol předskalí. — IV+.

7. *Hladká plotna.* Plotnou těsně při hraně na plošinku. Libovolně na vrchol. — III.

8. *Rudý koutek.* Koutem s policemi na plošinku. Stěnou vpr. přes převis do středu vrcholového bloku a jím na vrchol. — III—.

9. *Šíkula.* Hladkou stěnkou vpr. od kouta přes spodní chyty pod vrcholový blok. Jeho středem nebo pr. hranou na vrchol. — III.

10. *Špárek.* Spárkou s břízkou nebo l. hranou čelní stěny a po stupních na vrchol předskalí. — II.

11. *Čelo.* Středem čelní stěny nebo rozlámanou spárkou a dále po stupních. — II.

VÝSTUPY V PRVNÍ

1. *Stará cesta.* Libovolně boční stěnou. — I.

2. *Javorová.* L. částí přev. stěny ve spádnicí břízy na vrchol. — IV.

3. *Paleček.* Prstovou spárkou do vhloubení pod „kšilt“ a dol. na vrchol. — IV+.

4. *Nedokončená.* Krátkým koutkem do vodorovné spáry. Trhlinkou přímo pod „kšilt“ a stěnou podél něho dopr. na vrchol. — V.

5. *Páleňák.* Pr. částí jemné přev. stěny na vrchol. — V.—

6. *Krátká.* Krátkou stěnkou mezi převisy na vrchol. — II.

7. *Ohniště.* Přes výrazný převis přímo, zl. nebo zpr. na vrchol. — III.

8. *Lehká.* Středem krátké hladké stěny vpr. od převisu. — I.

I. Jezerní stěna

15—20 m vysoký pás stěn nad rybníkem, široký asi 50 m. V l. nižší části je výrazný kout. Další část stěny je zarostlá. Ve středu stěny je výrazná polověž Baba. V části stěny vpr. je řada hodnotných výstupů. Pr. okraj stěny tvoří výrazný převis. Přístup k nástupům buď sláněním, nebo traversem nad hladinou rybníka (II).

VÝSTUPY V LEVÉ ČÁSTI STĚNY

1. *Třešňovka.* L. částí boční stěny po stupních na vrchol. — I.

2. *Zásek.* Rozlámaným zářezem vpr. od Třešňovky. — I.

3. *Truka.* Hranou vl. od převislé hrany na polici, stěnou přímo kolem borovice na vrchol. — II.

4. *Raketa.* Hranou přes převis na polici a stěnou při hraně přímo na vrchol. — III.

Varianta. Zl. převisem do spáry v hraně, tou pod vrcholový převis a jeho středem na vrchol. — IV+.

5. *Ptákovina.* Středem l. nepříznivě vrstvené stěny kouta přímo na vrchol. — V.

6. *Koutová.* Koutem na vrchol, též žlábkem v l. straně kouta. — III—.

7. *Borovička.* Středem pr. strany kouta podél zářezu s borovičkou na vrchol. — II.

8. *Ostrá hrana.* Hranou pr. stěny kouta. — II.

9. *Stará cesta.* Stěnou po stupních libovolně k chatě (soukromý pozemek!) — I.

10. *Krátká.* Nástup na trav. plošině 15 m od úpatí Baby vl. Krátkou stěnkou na svah. — II.

11. *Janovec.* Vpr. od Krátké rozlámaným zářezem na svah — I.

12. *Spárka.* Lá mavou spárkou od vody na svah. — II.

VÝSTUPY V BABĚ

13. *Komín.* — I.

14. *Georgie.* Koutem vl. od věže až na plošinku s keřem. Středem boční stěny věže na vrchol. — III.—

15. *Levá údolní hrana.* Od úpatí věže stále přímo hranou. — III.

16. *Údolní.* Podél spárky při l. hraně na konec. Dopř. vzhůru k pr. hraně, tou vzhůru, poté vl. do údolní stěny a při l. hraně na vrchol. — II.

* 17. *Hrana příjemných pádů.* Pr. údolní hranou přes převisy. — V—.

18. *Sová cesta.* Pr. koutem vzhůru na plošinku a středem boční stěny podél zářezu na vrchol. — III—.

Varianta. Z plošinky po lávce travers do údolní stěny a jí na vrchol. — II.

VÝSTUPY V PRAVÉ ČÁSTI STĚNY

19. *Hodinková.* Z vhloubení od vody přes převis do kouta, jím podél spárky na plošinku a přes stupeň na plošinu při úpatí komína. Černým zářezem vpr., výše vl. středem plotny na vrchol. — III.

20. *První zářez.* Členitou černou stěnou na římsu a zářezem, výše stěnou na vrchol. — III—.

21. *Druhý zářez.* Stěnou na římsu a pr. zářezem na vrchol. — III—.

22. *Stará cesta.* Z odštíplého bloku po stupních na římsu, koutkem a výše stěnou po stupních na vrchol. — II.

23. *Sosna.* Spárovým zářezem kolem borovice na vrchol. — II.

24. *Břichatá.* Hladkou stěnou vpr. od zářezu k dvojspáře. Podél ní na plošinku. Vl. stěnou přes břicha na vrchol. — III—.

25. *Komínová.* Po stupních na plošinku. Krátkým kominem na šikmou plošinu pod koutem. Jím na vrchol. — III.

26. *Žabí serenáda.* Svislou stěnou pod krátký koutek, jím na šikmou plošinu cesty č. 25. Stěnou vpr. podél trhlíny na podvrcholový balkón a na vrchol. — IV—.

27. *Břízka.* Rozlámanou stěnkou na římsu. Koutem na

balkónek a koutovou spárou na podvrcholový balkón. Výšvihem na vrchol. — III—.

28. *Pérova cesta.* Cesta vede členitou stěnou do zarostlého vrcholového vhloubení s borovicí. — II.

Varianta. Od výrazného bloku v horní polovině stěny do kouta a jím na vrchol. — II.

29. *Cesta leklých kaprů.* Spárou ohraničující zl. výraznou přev. hladkou plotnu na vrchol. — III.

* 30. *Cesta přes plotnu.* Spárkou do vodorovného zářezu a přes převis do hladké plotny. Jejím středem přes římsu na vrchol. — V—.

* 31. *Cesta vzduchoplavců.* Přev. spárou ohraničující plotnu zpr. na vrchol. — V.

32. *Konečná diagnosa.* Stěnou na kazatelnu. Z ní přev. stěnou podél trhlíny k vystouplému malému bloku a stěnou přímo na vrchol. — IV+.

33. *Spárka.* Z kazatelny stěnou a spárkou vl. od velkého vyčnívajícího bloku na blok a stěnou přes hladkou polici na vrchol. — IV+.

* 34. *Sokolík.* Krátkým koutkem na kazatelnu. Sokolíkem na vystouplý blok a shodně s č. 33 na vrchol. — IV—.

35. *Úniková.* Stěnou vpr. od kouta na římsu. Vhloubením nebo vl. hladkou stěnou na vrchol. — III—.

36. *Prastará.* Cesta vede výrazným žlabem sahajícím až k úpatí stěny. — I.

37. *Racek.* Žlabem až do spárky. Překrok vpr. na hranu převisu a stěnou přes velkou plošinu na vrchol. — III—.

38. *Lokr.* Žlábkem pod převis. Přes něj koutem, výše stěnou přes velkou plošinu na vrchol. — III—.

39. *Útulný koutek.* Koutem na plošinu s břízkou. 1 m vlevo a přes lá mavý převis na plošinu. Členitým výšvihem na vrchol. — III.

40. *Hefnerova.* Po stupních kolem břízky pod hladkou stěnkou. Tou vpr. od borovice přes římsu na vrchol. — II.

41. *Rybářská.* Po stupních pod stěnkou. Tou přes vodorovné zářezy vl. od borovice na vrchol. — II.

42. *Černá.* Po římsách přes plošinu na vrchol. — I.

43. *Pochodák.* Členitým koutem vpr. od Černé přímo na vrchol. — I.

* 44. *Hranka.* Po stupních pod hranu, tou na plošinu a po stupních k chatě na vrchol. — II.

45. *První kout.* Ustupující stěnou pod kout, jím na plošinu s břízou a výšvihem na vrchol. — I.

46. *Druhý kout.* Po l. okraji plotny pod převis. Přes něj černým zářezem a stěnkou na vrchol. — III—.

*47. *Maturitní.* Středem plotny pod převis. Přes něj pomoci lomené spárky a dále stěnkou na vrchol. — IV+.

48. *Borová spára.* Z výrazného vhloubení při okraji stěny rozporem do spárky s břízou. Jí na okrajovou plošinu a přerušovanou spárou v boční stěně na vrchol. — II.

J. Samotář

Výrazný úzký pilíř nad rybníkem proti restauraci o výšce asi 8 m.

1. *Rafinované sokolíky.* L. částí stěny pod pilířek a po něm na vrchol. — III.

2. *Odpočinková.* Pr. částí stěny, výše krátkým koutem a ubíhající stěnou na vrchol. — V.

3. *Zarubaná.* Pr. částí stěny k břízce, vpr. za hranou do žlábků (sem též přímo stěnou) a žlábkem na vrchol. — II.

K. U stavidla

Asi 10 m vysoká stěna přímo u výpustě. 20 m vpr., výše ve svahu v lese je 5m stěna s výrazným převisem.

1. *Levá cesta.* Vl. od můstku stěnou do šikmého zářezu a jím nebo přímo na vrchol. — I.

2. *Traversová.* Stěnou vpr. od můstku pod převis, zpr. nad něj, po jeho hraně k l. okraji stěny a zde na vrchol. — III.

3. *Diretka.* Stěnou kolem dvou břízek přímo na vrchol. — III—.

4. *Mechová.* Stěnou vpr. od Diretky nejprve přímo, poté dopr. na vrchol. — II.

5. *Podborová.* Pr. částí stěny kolem břízky na vrchol. — II.

6. *Bívaková.* V pr. částí stěny přes převis podél trhliny na vrchol. — III+.

L. Šimákovská stěna

Výrazná 20m stěna u zříceniny prvního mlýna pod hrází rybníka. V její plotnové části vedou velmi hodnotné výstupy.

1. *Bokovka.* L. částí členité stěny vl. od výrazné plotny. — II.

2. *Centrála.* Středem stěny přes stupně a vl. od výrazného převisu na vrchol. — II.

3. *Hop a skok.* Stěnou vl. od kouta pod stropový převis. V jeho střední části přes něj na vrchol. — III.

4. *Levoboček.* Koutem oddělujícím plotnou část stěny přímo na vrchol. — II.

Variant. Z poloviny výše kouta středem boční stěny podél nevýrazného zářezu přímo na vrchol. — III.

5. *Hrana rudých komisařů.* Stále po l. údolní hraně plotny přes dva převisy na vrchol. — IV+.

6. *Dvouletá stěna.* Stěnou 3 m vpr. od hrany stále přímo, výše podél zářezu 1,5 m od hrany na vrchol. — IV+.

* 7. *Nedokončená.* Libovolně na předskalí (II). Středem převisu tvaru „V“ do stěny a tou mírně vl. ke spáře jdoucí od l. hrany. Tou na vrchol. — IV+.

* 8. *Odkázaná.* Z předskalí 2,5 m vpr. od č. 7 přes převis a stěnou pod další menší převis protnutý zářezem se spárkou. Tím na vrchol. — V.

* 9. *Travers lumpenproletariátu.* Ze svahu vpr. od stěny travers pod výrazným převisem až k údolní hraně. Vzhůru na římsu a vl. podél šikmo do středu stěny ubíhajícího převisu na jeho konec a stěnou na vrchol. — V.

* 10. *Strejcův odkaz.* Nástup pod výrazným převisem pod pr. hranou stěny. Stěnou a sokolíkem na šikmou plošinku pod převisem. Z hrany ukončující plošinku zpr. přímo přes převis na šikmou rampu. Hladkou stěnou mírně vl. přes převis na vrchol. — V+.

11. *Tekutý řetězy.* Po stupních na svah vpr. od boční stěny. Při pr. okraji přev. stěnou na šikmou rampu. Přes převis a hranou přímo na vrchol. — IV+.

12. *Traversník.* Ze svahu stěnou podél trhlín do úrovně šikmé rampy. Tou až na hranu a spárou v ní na vrchol. — IV.

13. *Akátová.* Rampou Traversníku jen asi 1 m a vzhůru do kouta. Jím a výše spárou na vrchol. — III+.

14. *Pravoboček.* Boční stěnou podél trhlín pod přev. blok. Přes něj a výšvihem na vrchol. — II.

15. *Hřebenová.* Hranou hřebenu v boční stěně, výše hranou výšvihem na vrchol. — III—.

M. Stěna u kaštanu

Vpr. od Šimákovské stěny je žlabem oddělená 5m skalka se studánkou při úpatí. Od ní 20 m dopr. a dále od cesty je 10 m vysoká stěna rozdělená plošinou do dvou pater.

1. *Studánka.* Hranou nad studánkou nebo přes převis vpr. a stěnou na vrchol. — II.

2. *Žlábek.* Koutem ve středu stěny na plošinu a výrazným žlabem na vrchol. — I.

3. *První.* Středem stěny vpr. od kouta přes vodorovný zářez na plošinu. Při l. okraji výšvihu na vrchol. — II.

Zelená hrana. Pr. hranou dolní části stěny na plošinu a pr. částí výšvihu k vrcholu. — III.

N. Stěna nad horní Cimburskou tůň

Asi 5 m vysoká stěnka nad tůň. Přes skálu vede pěšina.

1. *Rybářská.* Z l. okraje stěny přes travers nad tůň vl. a na vrchol. — I.

2. *Cvokolík.* Středem převisu sokolíkem a výše stěnkou k vrcholu. — III+.

3. *Jasan.* Přev. stěnou podél jasanu na vrchol. — II.

O. Cimburská stěna

Stěna vysoká asi 7 m přímo proti zřícenině mlýna.

1. *Břečtanová.* Při l. okraji stěny podél trhlíny na šikmou plotnu a na plošinu. Zarostlým koutem na vrchol. — II.

2. *Uzlová.* Z přev. vhloubení ve středu stěny přes převis, poté vl., výše vpr. a posléze středem stěny na vrchol. — III+.

3. *Nosatá.* Stěnou při jejím pr. okraji pod převis. 1 m vl. a pak přímo na vrchol. — II.

4. *Sokolík.* Krátkým sokolíkem v pr. boční stěně. — I.

Varianta. Pod sokolíkem vl. ke hraně a při ní na vrchol. — I.

P. Pod jezem

Asi 6 m vysoká stěnka s dvěma výraznými kouty 30 m pod jezem.

1. *Trhlina.* Trhlinou při l. okraji stěny na vrchol. — II.

2. *Kazatelna.* Údolní hranou na balkón a stěnou na vrchol. — II.

3. *Vykutálený kout.* Pravým údolním koutem na vrchol. — III+.

Q. Na střelnici

5m stěnka pod vrcholem kopce nad zříceninou mlýna Cimburka.

1. *Schody.* L. okrajem stěny na vrchol. — I.

2. *Centr.* Středem stěny přímo na vrchol. — I.

3. *Od stromu.* Podél stromu přímo na vrchol. — II.

4. *Traversová.* Koutem při pr. okraji stěny pod převis. Vl. podél vodorovného zářezu až téměř k l. okraji stěny a na vrchol. — II.

Varianta. Z kouta přes převis přímo na vrchol. — II.

R. Stěna nad dolní Cimburskou tůň

10 m vysoká skalní stěna nad potokem s výraznou šikmou plotnou vybíhající vysoko do svahu.

1. *Zapytlená.* Podél l. hrany pr. boční stěny na ubíhající plotnu. Jí snadno na vrchol. — IV.

2. *Říjnová.* Nevýraznou hranou ve středu dolní poloviny boční stěny na vrchol. — II.

3. *Hnízdo.* Stěnou vpr. od Říjnové přímo na ubíhající plotnu. — II.

4. *Květnová.* Koutem vpr. od stromu, po němž se slézá pod stěnu, přímo na ubíhající plotnu. — III+.

5. *Kouteček.* Koutem v horní části stěny. — II.

6. *Březnová.* Spárkou přes převis nebo plotnou zpr. a podél spárky s blízkami na vrchol. — III+.

S. Stěna pod střelnici

Asi 40 m dlouhý pás vysokých stěn za náhonem. Místy je značně zarostlý a lámavý. V l. části je výrazný 3m převis. Ve středu stěny je výrazný kout ukončený převisem. 20 m vl. od stěny je 3m skalka s velkým převisem.

1. *Klobouk.* Středem osamělé skalky přes převis na vrchol. — V.

2. *Zásek.* L. boční stěnou ukončující pás stěn podél zářezu na jeho konec. Stěnou na plošinu a hranou výšvihu na vrchol. — II.

3. *Zimní promenáda.* Spárou na lavici pod střechou. Vl. na hranu a jí na plošinu. Koutem výšvihu na vrchol. — III.

Varianta. Hranou přímo od úpatí. — III.

4. *Záhořovo lože.* Stěnou na římsu. Zářezem, zakončeným

spárou, pomocí velkého odštěpu přímo na plošinu. Výšvihem na vrchol. — III+.

* 5. *Nebeští jezdci*. Přímo středem stropu na vrchol. — V (dříve III A3).

6. *Z nouze ctnost*. Vpr. od převisu přes zarostlé stupně k výrazné plotně v horní části stěny. Jejím středem na vrchol. — III+.

7. *Cesta z pravěku*. Hlubokým kominem vl. od výrazného kouta ve středu stěny. — I.

8. *Průtrž mračen*. Zarostlou stěnou vpr. od komína pod kout, jehož pr. stranu tvoří výrazná plotna. Koutem na plošinu a šikmou spárou dopr. na vrchol. — III.

* 9. *Berounský travers*. Žlábkem na plošinu pod převisem. Tupou hranou vzhůru pod další převis. Travers po hraně velkého převisu dopr. na plošinu. Spárou na vrchol. — V.

* 10. *I am sorry*. Výrazným koutem na plošinu. Žebrem pod střechem, zde překrok dopr., na lavici protínající střechem a jí na balkónek. Koutem podél spáry na vrchol. — V—.

11. *Dubnová*. Středem pr. strany kouta pod převis. Jím kolem stromku do kouta a tudy k vrcholu. — IV.

12. *Radčina cesta*. Hranou nebo přerušovanou spárou až pod vrcholový převis. Přes ten přímo na vrchol. — III+.

13. *Pozdní příchod*. Zarostlou stěnou pod výšvih, zářezem a stěnou na plošinku pod výrazný převis. Přes ten zl. a stěnou na plošinu. Dol. zarostlým terénem pod stěnu prořezanou spárou a tou na vrchol. — IV+.

14. *IQ*. Při pr. okraji stěny pod výrazný převis. Spárou pod střechem a vl. hladkou plotnou nad převis. Po stupních pod vrcholovou část stěny a spárkami v ní na vrchol. — IV.

T. U Spáleného mlýna

Za mlýnem vysoko ve stráni je 6 m vysoký pás stěn s výrazným převisem v pravé části. Pod pásem stěn je vl. od jeskyně 7metrová úzká plotna.

1. *Mechovka*. Středem, výše 1. částí nepříznivě vrstvené stěny vl. od jeskyňky. — III—.

2. *Šípek*. Vl. částí stěny pod přev. kout. Dol. za hranu pod šikmou plotnou a jí na vrchol. — II.

3. *První kout*. L. členitým koutem na vrchol. — I.

Varianty:

a) Zpod kouta cesty č. 2 traversem. — II.

b) Výšvihem vpr. od kouta na vrchol. — II.

4. *Druhý kout*. Pr. koutem na vrchol. — II.

5. *Je to kopec*. 1 m od pr. hrany stěny pod převis a přímo přes něj na vrchol. — IV.

U. Zarostlá

Zarostlá, asi 5 metrů vysoká stěnka proti Spálenému mlýnu.

1. *Mecháč*. L. částí stěnky na vrchol. — II.

2. *Kvik*. Pr. částí stěnky podél spárky na vrchol. — II.

V. Lesní skalka

Proti vchodu do Dänemarku je v lese asi 6 m vysoká členitá stěnka.

1. *Okrajová záležitost*. L. částí stěny na vrchol. — I.

2. *Centrála*. Středem stěny na vrchol. — II.

3. *Pravák*. Pr. částí stěny po stupních k vrcholu. — I.

X. Dänemarská stěna

Mohutné, až 40 m vysoké souskalí o šířce asi 50 m. Člení se na tři části. Levou, nižší část tvoří plotnovitý pilíř s jeskyní v úpatí. Střední, nejvyšší část je prořezaná trav. lávkami a nad vodou ukončena výrazným převisem. Výše ve svahu je položena třetí část stěny. 30 m po proudu potoka je 5metrový výrazný pilíř a stěna s převisem.

1. *Krátká*. L. částí hladké stěnky vl. od jeskyně — II.

2. *Hladká*. Při hraně vl. od jeskyně na vrchol. — II.

3. *Jeskyně*. Rozporem z jeskyně na vrchol. — I.

4. *Ošizená*. Stranou vpr. od jeskyně přes velkou plošinu s břízou na vrchol. — III—.

* 5. *Kastrkanta*. Nástup na nejnižším úpatí stěny. Nepříznivě vrstvenou stěnou, výše vl. hranou přes malý převis na vrchol. — III+.

Varianta. Zl. po šikmé rampě na hranu. — III.

6. *Cesta zarubaná*. Koutem vpr. od věže, výše žlábkem a stěnou přes převis na vrchol. — III+.

7. *Žlab*. Žlabem vpr. od stěny na vrchol. — I.

8. *Ještěřova cesta*. Od vody krátkým koutem do stěny a tou pod výrazný kout. Jím podél spáry na podvrcholovou plošinu a krátkou stěnkou podél spáry na vrchol. — II.

9. *Smrček*. Pod velkým převisem od vody zářezem vl. ke smrčku a stěnou přímo přes trav. římsy pod vrcholovou plotnu mezi dvěma kouty. Jejím středem k vrcholu. — III—.

* 10. *Cholera*. V levé části mohutného převisu nad potokem pomocí lomené spárky nad převis. Krátce stěnou a dol. na balkón. Přímo přes police pod vrcholovou hranu. Jí, místy v l. stěně na vrchol. — III.

11. *Vodnická*. Při pr. okraji velkého převisu žlábkem pod převis. Travers vl. a přímo přes plošinu pod pr. kout. Jím nebo jeho hranou na vrchol. — III.

12. *Zelený žlábek*. Z kamene od vody vl. do stěny a počínajícím žlábkem, výše stěnou na plošinu. Přes stupně na polici pod vrcholovou stěnou. Její černou částí na podvrcholovou plošinu a z ní výšvihem na vrchol. — II.

13. *Hašišová*. Vl. od velkého převisu pod pr. hranou stěny žlabem nebo vl. hranou na plošinu. Přes stupně pod žlutou plotnu a jejím středem na lavici. Výšvihem na vrchol. — II.

14. *Začátečník*. Středem pr. boční stěny na velkou plošinu. Po stupních vl. na vrchol. — II.

15. *Hrana*. Koutem vl. od šachty podél koutové spárky až na její konec a po stupních na hranu. Po ní přes plošinu na vrchol. — II.

16. *Bokovka*. Stěnou pod začátek žlabu mezi stěnami. Úzkou boční stěnou na vrchol. — III—.

17. *Jeskyňář*. Zpr. nad jeskyni. Stěnou stále přímo na vrchol. — III.

* 18. *Vypečená cesta*. Nástup pod převisem pod hranou stěny. Přes převis v jeho l. části a stěnou nejprve přímo, pak mírně dol. na plošinu. Cestou č. 13 na vrchol. — IV+.

Varianta. Pr. částí převisu podél spárky. — V—.

19. *Březový koutek*. Stěnou vl. od převisu v horní stěně k mělkému koutu a jím kolem tří břízek a stěnou na vrchol. — III—.

20. *Provníčka*. Ve středu stěny koutem pod přev. blok. Dopř. za hranu a tou, výše členitou stěnkou k vrcholu. — III.

Varianta. Pod přev. blok v jeho spádnicí a přímo na vrchol. — IV+.

21. *Uspěchaná*. Z výklenku ve spádnicí hrany mírně dopř. přes převis do otevřeného kouta a jím na podvrcholovou plošinu. Po stupních na vrchol. — IV.

22. *Lišejník*. Mělkým vhloubením při pr. okraji stěny na vrchol. — I.

23. *Pilíř*. Od hrany šikmo vl., poté vpr. na hranu a po ní na temeno pilíře. Členitou stěnou k vrcholu. — III.

24. *Strážka*. L. částí převisu vpr. od sestupové pěšiny. — III.

25. *Bedův převis*. Pr. částí převisu na vrchol. — III—.

Y. Osamělá

Asi 5metrový tupý hřbet vysoko ve stráni nad náhonem, 50 m za Vrbovým mlýnem. 20 m vpr. je výrazný převis tvaru „kšiltu“.

1. *Spárka*. Po stupních pod převis a přes něj úzkou spárkou na vrchol. — III—.

2. *Kšilt*. Středem převisu pomocí sokolíkového zářezu. — VI.

Z. Stěna Vrbového mlýna

Asi 15 m vysoká skalní stěna je v l. části trav. římsami rozdělena do tří pater. L. část je charakteristická třemi žebry. Pr. část, oddělenou trav. kotlem, tvoří kompaktní stěna s jeskyňní při pr. úpatí. Dále vpr. je 7metrová šikmá stěna. Nad ní je pás třímetrových cvičných stěnek a převisů.

1. *Silvestrovská*. Šikmou plotnou vpr. od přístřešku na plošinu. Z ní výšvihem na vrchol. — II.

Varianta. Z plotny dol. a přímo přes malý převis. — III.

2. *Stropák*. Stěnou přes strop na plošinu a výšvihem na vrchol. — IV+.

3. *První žebro.* Členitou stěnou vpr. od převisu k prvnímu l. žebrou a jeho hranou na vrchol. — II.

4. *Druhé žebro.* Stěnou a prostředním žebrem nebo též žlábkem vl. či vpr. od žebra k vrcholu. — II.

* 5. *Ubývá sil.* Žlabem pod pr. žebro. Přes střeškový převis na jeho hranu a jí na vrchol. — IV (dříve III A1).

6. *Lokr.* Stěnou pod zářez mezi dvěma špicemi. Jím na travnatý svah. L. částí vrcholového výšvihy podél kolmého zářezu na vrchol. — II.

7. *Tatranské výšvihy.* Stěnou pod prostřední výšvih. Zářezem při jeho l. okraji pod vrcholový výšvih. Stěnkou k sokolíkové spárce, jí a další stěnkou na vrchol. — IV.

8. *Vodičková cesta.* Stěnou pod střední výšvih. Mělkým zářezem pod převis a podél spárky na plošinu. Hranou přes převis a stěnou na vrchol. — V+.

Původní varianta. Do mělkého zářezu zpr. od spáry. — V.

9. *Dynamická.* Od začátku šikmé police černou stěnkou podél mělkých trhlin na plošinku. Stěnou asi 1,5 m vpr. od hrany přes další plošinu na vrchol. — V—.

Problematická varianta. Z první plošinky spárou ve hraně a výše stěnou. — V.

10. *Sokolík.* Hranou vpr. od Dynamické na plošinu. V pr. části stěny sokolíkovou trhlínou na římsu a krátkou stěnkou k vrcholu. — II.

11. *Mokrá.* Z díry rozporem na trav. plošinu. Členitým zářezem při pr. okraji stěny přes plošinu, výše při hraně na vrchol. — II.

12. *Ulejvák.* Středem krátké stěny na trav. svah. Jím pod vrcholový výšvih a tím 2 m od kouta na vrchol. — III+.

13. *Oblíbená.* Mělkým vhloubením na polici a výšvihem na vrchol. — II.

Varianta. Z police vl. pod kout a tím na vrchol. — III+.

14. *Zábavný koutek.* Stěnou pod koutek ve středu stěny. Jím a stěnkou přes plošinu na vrchol. — III.

15. *O zábavu postaráno.* Stěnou vpr. od cesty č. 14 přímo přes malý balkón na polici a na vrchol. — IV—.

16. *Komínová.* Lámacím komínovým koutem v pr. hraně stěny pod vrcholový převis. Dopř. pod vrcholový výšvih a zářezem na vrchol. — II.

Varianta. Pod vrcholovým převisem vl. a žlábkem na plošinu. Hranou přes převis na vrchol. — III—.

17. *Šachtácká.* Od jeskyně stěnou podél spárky na svah. Koutem vpr. od převisu na vrchol. — II.

18. *Předsedova.* Hranou krátké stěny začínající na vrcholovém platu. — II.

19. *Nouzovka.* Nástup na l. hranu stěny 10 m vpr. od sestupu. Hranou, zprvu sokolíkem, na vrchol. — III—.

20. *Štědrodenní.* Velmi šikmou hranou ve středu stěny až na její konec a po římsách pod vrchol. Zl. nebo zpr. na vrchol. — II.

21. *Zbytka.* Pr. částí stěny přes kolmý výšvih na vrchol. — II.

AA. Lomová skalka

Pětimetrová skalka vysoko ve svahu vpr. od lomu.

1. *Cesta přes noc.* Krátkou stěnkou na plošinu pod vrcholovým výšvihem. Jeho pr. hranou přes vystouplý blok na vrchol. — II.

2. *Bočák.* Stěnou na plošinu. L. částí pr. boční stěny na vrchol. — I.

BB. Lom

V l. části lomu v jeho boční a čelní stěně je několik výstupů obtížnosti II—III. Podvrcholová plotna může sloužit k nácviku lezení na tření. Pro nebezpečí pádu kamení a zřícení ploten ve střední části je lezení v lomu značně nebezpečné.

Ostatní terény

V okolí Kutné Hory je několik dalších skalních útvarů využitelných horolezecky, z toho i některé pískovcové. Náleží k nim skála na Bylance, asi desetimetrová rulová šikmá plotna pod Okolkovým mlýnem (zatím 6 výstupů, II—IV). Asi 200 m odtud proti proudu Bylanky se nad rybníkem za mlýnem Pokorných nachází asi 6 m vysoký okrajový pískovcový útes s kratšími výstupy všech stupňů obtížnosti. Na Královské procházce už v katastru Kutné Hory se nalézá tzv. *Kutnohorský Yosemite*, pás pískovcových okrajových stěn vysokých od 5 do 15 m. Zatím je zde několik desítek výstupových možností všech stupňů obtížnosti, přičemž v těžších cestách jsou zasazeny kruhy. Na J od Malešova po obou stranách Vrchlice, v údolí od zříceniny hradu Sion až po ústí Albrechtického potoka, je řada roztroušených skalních útvarů z ruly s možností výstupů všech stupňů obtížnosti, vesměs v nižších 5—13 m vysokých stěnkách.